

tagelse. Jeg finder derfor, at det er aldeles nødvendigt, at der optages en Bestemmelse i Loven om, at Kjøbenhavns Kommune kommer til at bidrage noget paa samme Maade som i Loven af 1894.

Naar jeg nu skulde overveje Lovforslagets Karakter, er det nærmest Motiverne i Ministerens Forelæggelsestale, der blive at vurderes. Ministerens Tale var, som sædvanlig ved en saadan Vejlighed, for Størstedelen en Gentagelse af de i Lovforslaget trykte Motiver, men den sluttede med en selvstændig og meget pointeret Udvikling, som jeg vil karakterisere som en tilfløret Trussel, og som gik ud paa, at det vilde være ødelæggende for Erhvervslivet, hvis man ikke vedtog denne Forbedring af Godsbanegaarden, det vil sige, ikke tilvejebragte saadanne Forandringer, at Godsbanegaarden blev brugelig; thi i den Stikfælde, hvori den blev vedtagen ved Lov af 8de Maj 1894, vil den altsaa være ubrugelig. Det kalder jeg mindre fint, særlig fordi Rigsdagen er uden Indflydelse paa, hvordan en Bevilling til et saadant Foretagende anvendes. Det maa jo vides, at man for de 5 Mill. Kr., der i 1894 blev vedtagne til en Godsbanegaard ved Kjøbenhavn, kan faa højt forskellige Ting. Jeg kan med et Par Eksempler oplyse, hvor forskellige det er, som man kan faa for en bestemt Sum. Helsingør Banegaard er en slet, en overordentlig slet Banegaard, og den har kostet saa enormt mange Penge til Udmykning og Sikksafserier af alle Arter, at man for de samme Penge kunde tilvejebringe en udmærket god Banegaard af 2—3 Gange saa stor Udstrækning som den anlagte. Et andet Eksempel er dette Monstrum af en Bro, man har bygget ved Vestbanegaarden her i Kjøbenhavn. Denne Bygning, der ikke er til stort andet end til Vystraffikkens Overførelse fra Vangelinie til Østerbro, og som teknisk set er saa aldeles utilbørlig grim og uheldig, har, saa vidt jeg ved, kostet ca. 400,000 Kr. Man kunde ganske sikkert for de Penge under de samme Forhold have faaet to, tre, fire Stadukter, der havde gjort den samme Tjeneste. Man kan altsaa for de samme Penge faa højt forskellige Ting, og Rigsdagen er aldeles uden Indflydelse paa, hvorledes den højtærede Minister anvender de 5 Mill. Kr., der blev bevilgede i Loven af 8de Maj 1894, og saaledes uden Indflydelse paa, om det bliver en god eller slet Godsbanegaard. Jeg antager netop med disse Eksempler for Øje — thi de ere typiske for det Jærnbaneanlæggeri, der foregaar i Kjøbenhavn — at der er Anledning til at tro, at man vil foretage et lignende Anlæg paa Kjøbenhavns Godsbanegaard, at man

altsaa for de Penge vil faa noget slet i Stedet for, at man kunde have faaet noget godt.

Hvad selve Motiverne angaar, vil jeg udtrykke mig i største Korthed med Kapitan Sagsds bevingede Ord og sige: Det er det stiveste, jeg i mit Liv har set. Jeg beklager, at jeg skal sige det over for en Minister, for hvem jeg som Minister og overadministrativ Embedsmand har den allerdybeste Respekt, men jeg fremhæver det netop, fordi der er den ene Grundstade i dette Forhold, at den højtærede Minister i al sin Herlighed, naar det drejer sig om Jærnbaneanlæg, i Virkeligheden ikke kan være andet i Forhold til Rigsdagen end Jærnbaneanlæggernes befuldmægtigede eller Talsmand. Den højtærede Minister mangler jo fuldstændig den Sagkundskab, som skulde gøre ham til den overlegne i Forholdet til Jærnbaneanlæggerne; han kan ikke forelægge eller foresægte andet end det, man giver ham at forelægge og foresægte, og dette er et højt uheldigt Forhold. — Hvis jeg vilde gaa til en Overvejelse af Motiverne, saaledes som de foreligger med Lovforslaget, saa maa jeg gentagde i Grindringen, hvad jeg har sagt, at jeg mangler til Sammenligning den Plan, det Overslag fra 1892—93, paa hvilket Loven af 8de Maj 1894 er grundlagt. Det eneste, man har, er Folketingsflertallets Betænkning af 8de Februar 1893, og den tegner tydeligt Billedet af en Godsstation, som vilde kunne gøre Tyldest for alt det, som man den Gang kunde forudsætte vilde foreligge som Opgave for Godsstationen. Folketingsflertallets Betænkning udtaler, at man vilde faa en stor, en ubstrakt Godsstation — der siges paa over 100 Tdr. Land — og nævner paa et Punkt, at man vil kunne flytte Maskinværktøjerne over paa denne Godsbanegaard, naar man finder det tjenligt, altsaa antyder paa den Maade, at Godsstationen vil blive af stor Udstrækning og vil blive „meget for Pengene“, om jeg kort kan udtrykke mig saaledes. Nu kommer Ministeren og forelægger et Lovforslag, som skal være en Udvidelse af alt dette her, og forlanger paa et Punkt en speciel Udvidelse af Areal, nemlig der, hvor man forlanger en Udbygning til et Beløb af 200,000 Kr. blot og bart til at lægge en Lokomotivremise paa. Det staar jo i den mest stærkende Modsatning til, hvad Folketinget og altsaa Rigsdagen den Gang havde tænkt sig vilde kunne komme ud af Loven af 8de Maj 1894. Jeg forstaar ikke Sammenhængen hermed. Men nok er det, Loven af 8de Maj 1894 forudsattes i Rigsdagen at ville kunne skabe en fuld god og rigelig stor Godsbane-